

Mírová cesta

Mojmír Chromec

Čekal v před síních rudého cara na pozvání do kremelských síní. Car, soudruh Andropov poníženého a ponižujícího sebe i Kanadu, nepozval. Nepomohlo doprošování Ottawy, nátlak kanadského ministra zahraničí na Gromyka ve Stockholmu, nepomohlo ani čekání na půdě lokajů Sovětského svazu, Československa a Východního Německa.

Andropov dovolil těmto, aby Pierra Trudeaua přijaly. Měl k tomu důvod. Dozvěděl se o obsahu poselství, aniž by přijal hosta. Taktéž ukázal světu, že to nebyl pouze rumunský polorebel, který Trudeaua přijal, ale že to byly i jiné státy východního bloku. Návštěva u nich měla vzbudit dojem, že satelité Sovětů jsou pány ve svém domě, že jsou rovní mezi rovnými a že Sovětský svaz je jen první mezi rovnými z Varšavského paktu. Andropov navíc chtěl, aby Východní Německo zasí-

lilo své mezinárodní postavení a aby bylo konečně navštíveno představitelem alespoň jednoho státu svobodného světa. Trudeau, s rudou růží ve klopě a s narůžovělou duší se stal tím prvním, který přijal komunistické okázalé pocty. Nemenší pozornosti se těšil i jeho desetiletý syn. Nejen z diplomatického taktu, ale hlavně aby zapůsobili na jemnocitného Trudeaua, na bankety nebyly pozvány ženy. Snad aby hosty neroztesknil pohled na rodinnou pospolitost, již se rozvádějící Trude-

au a jeho synové netěší.

Hra na takt, působení na city, pocty a péče o milovaného syna Šášu byla předem dokonale připravené psychologickými analytiky z KGB. A snad i zkouška Trudeauovy reakce na Štrougalův útok na Spojené státy a prezidenta Reagana byla ve scénáři psaného sovětskou zpravodajskou službou.

Je těžko představitelné, že by československý ministerský předseda přijel na návštěvu do Kanady, kde by Trudeau ve svém přípitku při ban-

ketu hanobil nevybíravými slovy soudruha Andropova. Není pochyb, že Lubomír Štrougal by recepci opustil, ať již ze strachu před následky nebo z úcty k představiteli Sovětského svazu, partnera ve zločinu a spojence ve válce.

Trudeau neodešel. Sněs Štrougalovy útoky během pražské recepce na Spojené státy a jejich prezidenta. Útok nevybíravými slovy na našeho spojence a partnera v severoatlantickém obranném společenství, byť i ne právě milovaného Trudeauem. Toto spojenectví se ministerský předseda Kanady snažil zlehčit a oťrást důvěrou evropských spojenců vůči USA. Během své cesty, neskrytě a veřejně vyjádřil ve švýcarském Davosu své pochyby, zda

Spojené státy by byly ochotny, být i za cenu rozpoutání nukleární války, zastavit průnik Sovětů do západní Evropy. Byl blízký k tvrzení, že Spojeným státům leží osud svobodné Evropy na srdci tak, jako Anglii a Francii ležel osud Československa při mnichovské dohodě.

Co vlastně vedlo ministerského předsedu Kanady k jeho iniciativě v otázce zachování míru?

Zlepšení předvolební pozice liberální strany a své pozice, v současné době na nejnižším stupni jeho politické kariéry? Průzkum veřejného mínění ukazuje, že Trudeauova snaha stát se světovým státníkem č.č. nezlepšila jeho vyhlídky na vítězství ve volbách, jež budou ne později než v únoru

1985. Nebo je to představa pacifistického idealisty toužícího zachovat mír za každou cenu? Trudeauovy pomýlené představy o socialismu a uspořádání světa by tomu mohly nasvědčovat. Nasvědčovala by tomu i jeho touha po míru, již demonstroval v minulosti na motocyklu v montreálských ulicích s plakátem proti válce proti nacismu. Nebo je to právě tato část úseku jeho života, kterou chce zastínit a zanechat pro budoucnost dojem, hlavně svým dětem, idealistického pacifisty raději než obdivovatele hnědé diktatury. Jeho dnešní obdiv k rudým diktátorům při jeho znalosti praktik režimů Sovětského svazu, Kuby nebo Číny nás může těžko přesvědčit o jeho idealismu. Navíc, je-li platná domněnka, že je neméně motivován vidinou Nobelovy ceny nebo místem generálního tajemníka OSN.

Jedna věc je nesporná - Trudeau chce být vzpomínán jako ministerský předseda.

Pokračování na straně 2

naše hlasy

"OUR VOICES" - INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS
NEZÁVISLÝ ČASOPIS PRO ČECHY A SLOVÁKY

No. 3 (1049) Vol. - Ročník 29 * 11. února - February 11, 1984
Toronto, Ontario, Canada

HORROR DVACÁTÉHO STOLETÍ

KŘESŤANSKÁ UNIE

"Kulturní a pokrokový člověk", jak s pýchou sám sebe nazývá, vyvinul "zdravotně nezávadné a bezpečné způsoby" přerušení těhotenství. Vraždí své nenarozené potomstvo dřív, než zhlédlo světlo světa.

Potrat solným roztokem v šestnáctém týdnu těhotenství.

Tento způsob je praktikován "mordýři" v bílém plášti po patnáctém týdnu těhotenství, kdy se v lůžku nashromáždilo dostatečné

množství plodové vody. Pomocí dlouhé injekční jehly, která je vpíchnuta přes dělohu matky do lůžka, je vstříknut silný solný roztok. Dítě pluje v pravém slova smyslu v
Pokračování na straně 4

Odkaz února 1948 současnému exilu

Libor Brom

Vzpomínka na tragický československý únor 1948 je spojena s obrazem bezmocnosti socialistů vzdorovat komunistickému tlaku ve vládě a na ulicích. Dlouholetá kolaborace mezi levičáky všech směrů a porozumění se strany křesťanských lidovců nakonec jen jeden plod - kapitulaci rábdy demokracie.

Československa lidová demokracie se prokázala být vládou lůzy, představované shora zločinnými individui nezřídka německého původu a sdola zfanatisovanými ozbrojenými davy, nahnány na klíčová místa v hlavním městě republiky. Lůza chtěla jen jedno - moc.

Moci se jí dostalo. Socialisté a křesťané kapitulovali. Resignovali, vzdali se svých míst a pokud možno utekli se za hranice. Dosud se pátrá po všech okolnostech a píšou o nich dějinné spisy.

Doma se začali plnit kriminály a kupit mrtvoly. Po pár letech komunisté začali se popravovat navzájem. A utíkat ze zvrácené vlasti začal kdekdo. Nakonec, když po dvaceti letech zklamalo Pražské jaro, utíkali v masách i samotní organizatoři tragického února 1948.

Letošní únor v exilu je ve znamení urputného boje se socialisty a komunisty, kteří byli

komunismem v Československé socialistické republice "vyemigrováni". Bojuje se s nimi o demokratický charakter exilu a konečně o demokratickou Národní vládu v exilu. Bojuje se s nimi o právo zastupovat hospodářský zubožený, politicky potlačený a mravně dodělaný národ ve vlasti. Bojuje se s nimi o právo svobodných Čechů, Slováků a Rusínů po celém světě vyřknout konečně hlasitě a jednotně spravedlivý ortel nad socialismem a komunismem.

Únor 1948 nebude nikdy náležitě odsouzen a napraven, pokud Národní vláda v exilu nebude ustavena. Dokud náš národ, společně s ostatními národy Střední Evropy a jejich vládami v exilu, nevstane zpřima a neprovolá hnusnému zločinnému režimu doma Vlasteneckou válku.

Takové je volání všech obětí února 1948 od Aše do Jasiny.

Bratři a sestry v exilu, vzpomávejme se!

Pátá kolona

Josef Novák, Salzburg

Tento název pro určitý druh partyzánů použil poprvé obránce Madridu, generál Mlaja. "Pátou kolonou" nazval tajně sověty generála Franca v hlavním městě Španělska.

V současné době pochodují

páté kolony Moskvy ve všech větších městech západu, schovávají se za falešné transparenty a demagogicky smyšlená libivá hesla, aby zde rozkládaly mravní a bojovou morálku svobodných, rudým terorem doposud neujarmených občanů. Všechno, co dělá Moskva a její satelity, včetně jejich enormního vyzbrojování a raketových základů na území Východního Německa, Československa a Maďarska je prezentováno jako akce pro mír a mírové úsilí. Vše, co dělá Západ na ochranu svobod svých národů, ohrožuje podle rudých

tiapačů mír.

Činnost těchto skupin připomíná silně činnost organizací, které před druhou světovou válkou dělaly vše možné, aby zlomily odpor proti narůstající síle nacionálního socialismu a fašismu. Velká mírová demonstrace konaná před třemi měsíci v Bonnu, připomíná obdobnou demonstraci britské socialistické strany na Trafalgar Square v r. 1938. Také tehdy byly náměstí a ulice přeplněny tupými masami nesoucími transparenty s hesly, řízenými proti britskému zbrojení. Tisíce pomatenců řvalo: "Ani jeden penny na zbrojení! Chceme mléko pro

své děti!..." Agenty páté kolony demagogicky sestavené šlágry byly libivé a táhly.... Zatím za humny pochodovaly pluky hnědokošiláčů. Masy řvaly: "Chceme mír!"

V současném mírovém hnutí dominují dva druhy "míronošů", kteří ovládají jeviště:

a) Sovětské agenty a jimi placené bojůvky, kteří jezdí od města k městu, zde kontaktují všechny druhy marxistů, počínaje komunisty, levotavicovými sociálními demokraty a socialisty a konče zbankrotěnými intelektuály. Tato avantgarda rudého moru strhává za sebou masy nemys-

Pokračování na straně 8

Zapomínaný vlastenec Dr. Václav Vondrák

Dr. Josef Kalvoda

Je mezi námi málo těch, kterým jméno dr. Václav Vondrák něco říká. A přece hrál významnou roli v historii prvního odboje. Stál u kolébky České družiny, která byla základem a jádrem čs. armády (legie) v Rusku, bez jejíhož vystoupení proti bolševikům v r. 1918 by nebylo došlo k vytvoření samostatného státu Čechů a Slováků.

Je známo, že historii píší vítězové, tj. ti, kteří se dostanou k moci, a kteří se snaží zvětšovat svoje zásluhy. Tak i v Československu byly fabrikovány legendy v nichž nebylo místa pro ty, kteří první vrhli jiskru v lid a zapálili pochodň naděje. Zásluha jim za to přiznána nebyla. Bohužel osvobozené legendy šířené propagandisty jsou stále ještě přijímány mnohými jako historie. Historickým faktem však je skutečnost, že myšlenka české státní nezávislosti nebyla veřejně vyhlášena domácími politiky či T.G. Masarykem, E. Benešem a M.R. Štefánikem, ale českou a slovenskou kolonií v Rusku krátce po vypuknutí války v r. 1914. Ruští Češi ji také začali realizovat.

Dr. Václav Vondrák byl mezi prvními, kdo zvedli prapor nezávislosti Českého království. Hned na začátku války byla v Kyjevě vytvořena Česká družina. Jejich 800 příslušníků, ruských Čechů, přísahal na svatováclavský prapor v den svátku sv. Václava r. 1914.

Václav Vondrák se narodil 19. února 1880 na rolnickém statku v Sedmidubech na Volyňsku v Rusku. Byl synem Volyňských Čechů, Josefa a Amalie roz. Menclové, kteří se vystěhovali do Ruska z rodných Čech.

Gymnasium vystudoval Vondrák v Černigově a pak se odebral na další studia do Kyjeva. Studoval na hudební konservatoři a současně i na kyjevské universitě, kde byl promován na doktora práv a národního hospodářství. Nepochybně Vondrák měl široké zájmy. Zabýval se slavistikou, studiem filologie, ovládal šest světových řečí, byl vynikajícím hudebníkem na housle a violu a zajímal se od mládí o veřejný život.

Jako kyjevský advokát stal se duší české krajané větve v Rusku. Stál u kolébky ruského Sokola, stal se jeho starostou, a jak v r. 1907 tak i 1912 zastupoval Svaz ruského Sokola na všesokolských sletech v Praze. Tam se také seznámil s některými vedoucími českými politiky. V Kyjevě založil a redigoval první český časopis na Rusi, "Ruský Čech". Spolu s Františkem Kolářkem a Janem Volfem založil časopis "Sokol". Spolu s Jindřichem Jindřichem ustavil spolek Jan Amos Komenský a založil českou školu v Kyjevě.

Před první světovou válkou se Vondrák zasloužil o povznesení české větve na Rusi. V r. 1908 byl zvolen poslancem volyňského sněmu (zemstvo) a pak byl vyhlášen Volyňskými Čechy za kandidáta na poslanecké všeruského parlamentu - Dumy. Vondrák za každým svým podpisem vkládal dodatek poukazující na to, že byl "národností české". Trval na tom, aby se jeho jméno psalo tak,

jak mu bylo dáno rodem i při křtu se staročeským "s" ve jméně Václav i se všemi čárkami, často neobvyklými v cizích jazycích.

Jako úspěšný advokát se oženil s vynikající ruskou operní pěvkyní pocházející z přední kyjevské rodiny. Sofii Dimitrijevnou, která zahájila svou kariéru v Ziminské opeře v Moskvě a která se počestila a stala obětavou spolupracovnicí Vondrákovou v jeho dalším událostmi a zvraty naplněném životě. V Kyjevě postavil do té doby největší hotel a nazval jej Praha. Zakládal české školy a spolky na Volyňsku a Kyjevsku a udržoval styky s krajaňskými organizacemi v celém Rusku.

Hned po vyhlášení války v létě 1914 dal se Vondrák k dispozici ruské armádě a zahájil jednání s vládou a samotným carem o vytvoření českého vojska na Rusi. Spolu s Louisem Tučkem a Zdeňkem Rejmanem se zasloužil o vytvoření České družiny, která se postupně rozrostla v celý pluk, pak brigádu a nakonec čs. armádní sbor.

Hned na podzim 1914 Vondrák byl mezi krajaňy, kteří byli přijati carem, a ten jim přislíbil pomoc v budování čs. vojska. Jednání s ruskými úřady však nebylo snadné. Ty poukazovaly na mezinárodní zvyklosti a mezinárodní právo a tudíž se dávaly skepticky na začlenění zajatců z rakousko-uherských armád do České družiny. Avšak důslednou a vytrvalou prací českých spolků na Rusi se přece jen podařilo prosadit uvolnění zajatců pro službu v armádě. Na žádost Vondrákovu, car k tomu dal souhlas dne 8. dubna 1916.

Vondrák usiloval o vytvoření velké české armády, jak o tom svědčí jeho memorandum podané ministerstvu zahraničních věcí v lednu 1915. Vondrák žádal, aby českému vojsku byl povolen český jazyk jak při velení, tak i všech vnitřních styčích, české prapory a český stejnokroj. Rovněž žádal ruskou vládu, aby vydala prohlášení o budoucím osudu Čech. To bylo v době, kdy Masaryk byl sice za hranicemi Rakousko-Uherska, ale cestoval na rakouský pas, byl stále považován za rakouského státního příslušníka vídeňskou vládou a měl v úmyslu vrátit se do Čech.

Navzdory všem legendám, Masaryk se postavil otevřeně do proti-rakousko-uherského odboje až teprve po úspěšném průlomu fronty ruskými vojsky na Karpatech. Stalo se tak v Ženevě u příležitosti Husových oslav v červenci 1915. To už byl také za hranicemi druhý poslanec na říšském sněmu, Josef Durich a dr. Karel Kramář byl ve vězení. V listopadu 1915 konečně vyšlo Prohlášení Českého komitétu zahraničního podepsané poslanci Masarykem a Durichem a zástupci

Pokračování na straně 7

Zpravodajská ústředna FBI

FBI kontra KGB

John Weisman

Není to dávno, co americké noviny, TV a rozhlas přinesly o případu "Andy" Berežkově obšírné zprávy.

Po celé tři dny a tři noci prodleli novináři a reportéři amerického rozhlasu a televize na Dullesově letišti ve Washingtonu, D.C. aby se přesvědčili, zda chlapec odletí. Několik málo dnů předtím došel do Bílého domu a redakci newyorských Timesů dopis. Šetřením se zjistilo, že dopis napsal Andrej Berežkov, šestnáctiletý syn jednoho z bosů sovětského velvyslanectví ve Washingtonu. V dopise stálo, že "Andy" chce utéct. V americkém státním departamentu si přáli chlapce vyslechnout, Sověti však přání Američanů zamítli. Dalo se čekat, že se KGB vynasnaží dostat mladého Berežkova za každou cenu ze Států.

To, že všechno kolem byla senzace numero uno, jistě netřeba zdůrazňovat. Americká Broadcasting Corp. vysílala na letišti celý štáb svých pracovníků s kamerou a rovněž tak obranné zpravodajské oddělení FBI (Federal Bureau of Investigation) vysílalo své lidi s kamerou a přenosným video-přístrojem.

Zde nutno se seznámit o tom, že tým zpravodajců FBI nebyl na letišti sám. Ve chvíli, kdy mladý Andrej vstoupil do letadla, aby navždy opustil USA, trojice Sovětů si pořídila snímky všech Američanů včetně příslušníků FBI. Stejně jako u FBI, i v sovětské

KGB mají tytéž, v Japonsku vyrobené přístroje.

"Video a telekomunikační technologie všeobecně hrají důležitou roli při tom, co děláme," říká Edvar O'Malley z protišpiónážního oddělení a Stanislav Alexandrovič Levčenko s ním souhlasí leda snad s pohledem pod poněkud jiným úhlem. Levčenko je bývalý major KGB, který tu v roce 1979 požádal o politický azyl; tvrdí, že i Sověti stejně tak používají video-technologie, - a tak jak doma, většinou ke sledování disidentů, tak i v cizině, kupříkladu k strážení okolí jejich vyslanectví.

Jak daleko pokročila tato hra na kočku a myš elektronické války, již zrod lze přičítat začátkům let padesátých. Hodně daleko, říká O'Malley a zlepšuje se každým dnem. Dnes, jak je možno seznat ze zpravodajských pramenů v USA i v zahraničí, jsou Sověti i Američané sto používat kamer se schopností ofotografovat lecenění tabulku auta třeba o půlnoci, pomocí zvětšovací čočky přiblížit foto-ografovaný předmět na vzdálenost tisíců stop a s video-ých zařízení vyslechnout rozhovor na vzdálenost jedné míle. Dnes už existují bateriové fotokamery, které se vejdou do dlaně jedné ruky, a auta se zamontovanými ka-

merami a videozařízením k sledování podezřelých. Dnes už dokonce i satelity, jsou schopné získat informace z toho nejnepronikatelějšího prostředí.

Levčenko si vzpomíná na příhodu, o které slyšel vyprávět někdy začátkem let sedmdesátých v Moskvě. Jednoho dne pobíhal po parku v Sokolnikách malý chlapec. Běhaje za míčem mezi stromy, všiml si ve větvích jednoho z nich podivné malé krabičky. Ohlásil věc policii. Byl to přenášec pro americký satelit.

John Barron, bývalý zpravodajský důstojník amerického námořnictva a autor dvou knih s touto tematikou (poslední vydaná začátkem loňského roku, má název "KGB dnes") k výše uvedenému dodává: "V tomto případě jde o tzv. "praskající" transmittor se schopností vysílat kódované zprávy během vteřiny. Ke zděšení Sovětů zjistili tito podobné "krabičky" na mnoha různých místech v Moskvě i okolí - důkaz, že mají ve svých zdech celou řadu nepřátelských agentů."

Podle toho, co říká Barron, soustředí uje KGB a tedy i FBI svůj zájem především v těchto oblastech i ve Washingtonu, kde mají Sověti svou ambasádu s 280 zaměstnanci, v New Yorku diplomatickou misí při OSN a majetek v Glen Cove na Long Islandu (výhodně dislokovaný v blízkosti amerických továren na výrobu předmětů důležitých pro obranu) a budovu na Manhattanu, kde bydlí někteří ze 474 Sovětů pracujících pro sekretariát OSN a konečně v San Franciscu, kde 60 jich upřelo svůj zájem na získávání technologických fat všeho druhu, a to hlavně těch které se týkají výrobků, které v Sovětském svazu nutně potřebují, ale kterých se jim t.č. nedostává.

Na otázku "kolik asi sovětských agentů se odhaduje ve státech amerických?" O'Malley odpovídá takto: "Řekl bych že kolem tří tisíc, většina jich z SSSR, ostatní ze zemí sovětského bloku. Podle odhadu asi třetinu tvoří důs-

Pokračování na straně 4

Mírová cesta

Mojmír Chromec

Pokračování ze strany 1

který odchází z politického života se štítem, nikoli jako poražený.

At' již byly Trudeauovy pohledy jakékoli, musí si uvědomit, že Andropov neučiní ani ten nejneopatrnější krůček do listopadových voleb ve Spojených státech, který by prospěl prezidentu Reaganovi v jeho znovuzvolení. Musí si také uvědomit, že lid Kanady chce úpřímné spojení se Spojenými státy a ostatními národy svobodného světa jako logické vyjádření touhy žít v míru a bez válek. Žít život svobodných lidí, kteří se sklánějí pouze před Bohem, nikoli před rudým carem.

(Trudeau se přilétí u Andropova nedečkal. Těsně před tímto číslem proběhla světem zpráva, že Andropov zemřel. - Poznámka sazeče.)

Humanisté - pacifisté (Miroslav Kalný)

Znovu o "průvanu v kamrlíku"

Z klero-marxistického střediska OPUS BONUM v západoněmeckém Frankenu se opět ozval pokřik, o němž pro informaci exilové veřejnosti referuje "Národní Politika" ve svém lednovém čísle 1984.

V rámci úvodního referátu o celkovém průběhu loňského mírového rokování ve dnech 24.-27. listopadu se Milan Kubeš opět vypořádal s odpůrci tzv. "ideové linie" OPUS BONUM nikoli tím, že by vyvrátil jejich věcné argumenty, ale opakováním do omrzení laciných frází o kamrlíkách a dělání průvanu. Navíc právě těm nej kvalifikovanějším svobodomyšlným lidem, kteří pro ideál demokracie a všeobecných lidských práv od samého začátku komunistické tyranie byli a jsou dodnes ochotni přinést jakoukoli i tu nejvyšší oběť, právě těm upírá vlastnost tolerance, dostatek demokratického uvědomění a smyslu pro svobodnou diskusi v rámci všeobecné lásky bliženské. V důsledku toho se lze domnívat, že "odborně kvalifikovaný" p. Kubeš buď kritiku politiky OPUS BONUM vůbec nečetl, nebo nebyl s to ji pochopit.

Aby se tedy ani tisíckrát opakovaná lež nestala pravdou, je nutno i nad slunce jasnější jednoduchou pravdu občas připomínat.

Jako totiž nelze pedagogovi vytýkat intoleranci, když odmítá s profesionálním zločincem diskutovat o výchově mládeže, jako je absurdní obvinit Israelitu z nedostatku smyslu pro svobodnou diskusi, když není ochoten dopřávat sluchu přednášce bývalého kápa koncentračního tábora o rovnosti, svornosti a bratrství, právě tak je směšné komunismem pronásledovaným přesvědčeným demokratům předhazovat nějaký ideologický "kamrlík", když kritizují společnost lidí, kteří si pro rady o budoucím politickém uspořádání svobodného Československa a pro hodnocení současné mezinárodní situace chodí k bývalým profesionálním exponentům komunistického režimu, kteří jsou spoluzodpovědní za všechny politické zločiny tímto režimem napáchaných.

A tak nezbývá, než p. Kubešovi znovu připomenout, že je nutno rozlišovat mezi diskusi, spoluprací za účelem jiné totalitní ideologie, k čemuž je každý důsledný demokrat jistě ochoten, a mezi jakýmkoli veřejným kulturně-politickým obcováním s lidmi, kteří se podíleli na politických zločinech.

Nicméně přes toto názorné, již několikrát vysvětlení stanoviska kritiku OPUS BONUM lze očekávat, že se jako každoročně i letos a v dalších letech vždy na podzim v exilovém tisku v souvislosti s dalšími symposii zmíněné organizace znovu objeví články s "kamrlíkem". Nebo snad napadne "intelektuální odborné kvalifikovanou elitu" OPUS BONUM něco duchaplnějšího, třeba začít už konečně s ventilací svého vlastního klero-marxistického kamrlíku?

E. Hoffmann

Švýcarsko, 14. ledna 1984

Rozsudky smrti povrzeny

Teherán: Iránský Nejvyšší soud potvrdil rozsudky smrti nad 13 členy Lidové strany Iránu (Tude), která byla zakázána loni v květnu. Oznámila to v neděli agentura AFP s odvoláním na místní tisk. Byro vojenského islámského tribunálu zpravodajů AFP potvrdilo, že rozsudky smrti byly vynešeny. Odmítlo však říci, kdy budou oznámena jména odsouzených.

Japonsko americké manévry

Tokio: V oblasti japonského ostrova Sikoku začaly velké manévry japonského a amerického vojenského letectva a námořnictva. Účastní se jich celkem 170 letadel japons-

kých vzdušných sil ze čtyř leteckých základů a 120 amerických letadel. Západoněmecké vojenské námořnictvo zahájilo největší manévry ve své historii. V oblasti Severního a Baltského moře se jich účastní přes 80 lodí a ponorek s 6.000 vojáky na palubě.

Tomahawky na New Jersey

Washington: Spojené státy vyzbrojily svou největší bitevní loď New Jersey a první čtyři ponorky námořní vzdušné s plochou dráhou letu Tomahawk. Těmito střelami schopnými nést jaderné nálože budou vybaveny i další dvě bitevní lodě Iowa a Missouri a 80 ponorek. Prohlásil to ve čtvrtek ve Washingtonu americký ministr námořnictva J. Lehman. Prohlášení ministra následují den poté, co byly zveřejněny podrobnosti zbrojních programů USA na nejbližších několik let, a krátce

* **Panamská levicová vláda** oficiálně protestovala u Spojených národů proti vytvoření amerického bezpečnostního sboru v Panamském průplavovém pásmu.

* **Tuniský prezident** Habib Burgiba zrušil výjimečný stav vyhlášený v zemi letos 3. ledna v souvislosti s nepokoji vyvolanými rozhodnutím vlády zvýšit ceny chleba a některých dalších potravin.

* **Národní důchod v Polsku** vzrostl loni ve srovnání s rokem 1982 o 4,5 procenta, nicméně byl nižší než v roce 1978, kdy byl naposledy zaznamenán jeho růst. Uvádí se to ve zprávě Hlavního statistického úřadu PLR.

* **Saúdskoarabský král** Fahd jednal v Paříži s francouzským prezidentem F. Mitterrandem o situaci na Blízkém východě, o palestinské otázce a o irácko-iránské válce.

* **Ministerstvo obrany USA** v pátek požádalo americký Kongres o schválení dalších vojenských výdajů ve výši 2,1 miliardy dolarů na výstavbu vojenských zařízení na základnách v zahraničí.

v Jeruzalémě proti izraelské vojenské přítomnosti v Libanonu. Podle prohlášení jeruzalémského starosty T. Kolleka šlo o dosud největší demonstraci, jaká byla kdy v Jeruzalémě uspořádána.

* **V Etiopii byla zatčena skupina** kontrarevolucionářů, kteří údajně shromažďovali údaje tajného charakteru a předávali je "agentům západních zemí", a rovněž rozšiřovali protimarxistické letáky.

* **Na americkou leteckou základnu** Upper Heyford v Británii bylo přesunuto první bojové letadlo EF-111A, které je určeno k vedení tzv. elektronické války. Podle agentury AP plánuje Pentagon umístit na základně Upper Heyford bližší neurčený počet letounů tohoto typu.

* **V loňském roce** navštívilo Řecko na 5,2 miliónu zahraničních turistů, což je o 3,8 procent méně než v předchozím roce. Uvádí se to ve vládní statistice zveřejněné v Aténách

poté, co prezident R. Reagan předložil Kongresu rekordní návrh vojenského rozpočtu na finanční rok 1985. Zavádění nových mezikontinentálních raket střel s plochou dráhou letu odpalovaných ze země, z bombardérů B52 a B-1B i ze všech druhů plavidel vojenského námořnictva USA dokazují, že se Amerika probudila a myslí konečně na opravdovou obranu, díky prezidentu Reaganovi.

* **Děti způsobí v NSR** ročně kolem 10.000 požárů, což znamená, že zhruba každou hodinu si nějaké dítě "udělá uhníček". Oznámila to západoněmecká pojišťovna Deutscher Lloyd.

* **Nejdelší a nejfrekventovanější ulici** v brazilském městě Rio de Janeiro je Avenida do Brazil, po níž denně projede 224.000 aut. Jen za první pololetí loňského roku zde byla udělena pokuta téměř 135 tisícům řidičů, od nichž bylo inkasováno celkem 600 miliónů cruzeiros.

* **V jedné vesnici** v severní Keni se konal svatební obřad, při němž před muslimského oddávajícího předstoupil stoletý Mohamed Aloo a jeho pouze 14letá nevěsta. Ženich prohlásil, že v jeho kmeni jsou sňatky starých mužů a mladičkých dívek tradicí.

* **Vztahy mezi USA a SSSR** jsou nyní horší než v období studené války, protože ani tehdy nevyházela z Bílého domu tak nenávislná prohlášení na adresu Moskvy jako nyní. Uvedl to bývalý americký prezident Jimmy Carter.

* **Jeden z uchazečů o funkci** příštího prezidenta USA, reverend J. Jackson, vyzval

americkou veřejnost, aby pořádala protestní pochody a další masové akce, jež by přinutily prezidenta R. Reagana odvolat americké jednotky z Libanonu a Hondurasu. (Také jeden pacifista.)

* **V ovzduší vojenského napětí** na Blízkém východě, izraelská armáda nacvičovala mobilizaci záložníků. Izraelský rozhlas a televize vysílaly zakódovaný rozkaz, podle něhož se na stanovených místech musely hlásit desetitisíce záložníků.

* **Další zbrojní zakázky** v celkové výši 17 miliard dolarů dostaly od Pentagonu americký elektrotechnický koncern General Electric a letecká

firma Pratt and Whitney.

* **V biblickém Kafarnau**, kde byl již dříve objeven dům sv. Petra, byly odhaleny zbytky synagogy z 1. století.

* **Rekordním deficitem** ve výši 71 miliard šilinků skončila bilance zahraničního obchodu Rakouska za uplynulý rok 1983. Oproti předcházejícímu roku 1982 to představuje zhoršení o 8,5 procenta.

* **Na silnicích a dálnicích** USA loni při dopravních nehodách zahynulo 43.028 lidí. Počet mrtvých proti roku 1982 klesl o 2,1 procenta. Sestupný trend smrtelných nehod způsobilo mj. omezení maximální rychlosti na 90 km.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Majitel: J. Pichlik

Tel.: 364-1787

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ

1969
1984
15
YEARS OF DIVINE
COMEDY

Komedie o 2 jednáních

REŽIE: DUKO KASAN

V neděli 26. února v 8 večer
V neděli 4. března ve 3.30 odp.
V neděli 4. března v 8 večer

LIMELIGHT DINNER THEATRE

2026 Yonge St.

Rezervace na č. 368-0420

HORROR DVACÁTÉHO STOLETÍ

KŘESŤANSKÁ UNIE

Pokračování se strany 1

solné louži - usmrceno otrávením. Sůl vnikne do jeho vnitřních orgánů a vnější obal kůže je solným roztokem úplně rozleptán. **Boj o život trvá asi jednu hodinu.** Pak následuje poslední křeč. Jeden den později dostane matka porodní křeč a znetvořený plod je tělem vypuzen.

Potrat kyretáží - výskrab

Při této metodě, která je praktikována mezi 7.-12. týdnem těhotenství, je vsunut otvorem dělohy do matky ohnutý skaipel, jímž "chirurg" rozřeže pomalu za živa drobné tělíčko na kusy. Potom týmž nožem "oškrabe" matečný koláč z vnitřních stěn dělohy.

Po provedeném potratu sestavi lékař všechny části vytažené z matčina těla jako ve stavebnici, aby se ujistil, že ani částička nezůstala uvnitř. Jinak je nebezpečí akutní otravy krve. Velmi často nastanou po

provedeném potratu komplikace, které - když to dobře dopadne - musejí být dořešeny v nemocničním ošetření. Tvzení, že klinicky provedený potrat je bez nebezpečí - je nepravdou.

Ve 14ti procentech nastávají těžké komplikace a to hned v prvních osmi dnech po kyretáži. Častou komplikací je prořiznutí matky s poraněním stěva, těžké krvácení, trhliny v děloze, nebezpečné infekce, embolie atd. Nežádka i smrt.

U 25ti procent žen, které se podrobily kyretáži projeví se později nenapravitelné škody: předčasné porody, neplodnost, porod vadně vyvinutých dětí, frigida a odpor k mužům.

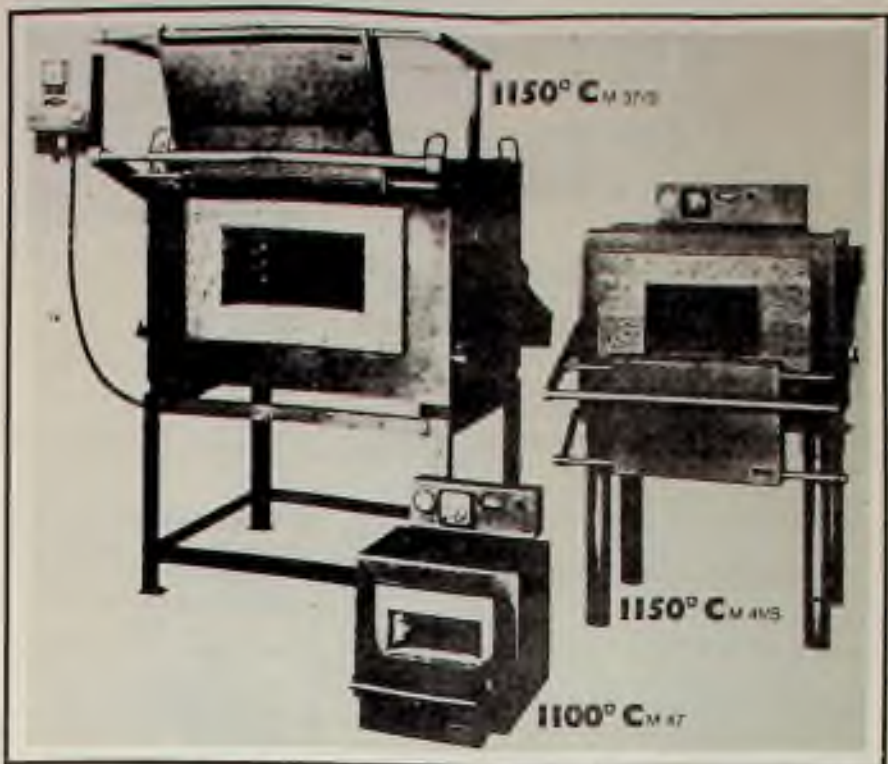
30 procent žen trpí po potratu duševními komplikacemi. Ošetření a léčení všech těchto komplikací vyžaduje si ročně vysokých finančních nákladů.

Potrat vysátím

Při tomto způsobu likvidace plodu je otvorem dělohy vsunuta do matky speciální gumová hadice a zapnuta silná vývěva (vysavač). Tělo malého človíčka je silným saním roztřeno doslova na kusy, které splečně s krvavou kaší jsou pak pumpovány do skleněné mísy, v níž - jak vidět na fotografii - jsou jednotlivé části tělíčka zřetelně rozeznat.

Potrat pomocí hormonů

Koncentrovaný hormonální medikament je vstřikován buď do žíly, nebo přímo do děložního svalu těhotné ženy. Touto injekcí jsou vyvolány porodní křeče. Předčasný porod může být vyprovokován podle přání matky, v kterémkoliv měsíci těhotenství. Přežije-li plod tento umělý porod, je ponechán osudu a trvá to ještě několik minut, než projev života uhasne. **K tomu jsou nejvýstižnější slova lékaře:** "Zažije-li někdo to, co já, přihlížet, jak 7-15 cm dlouhé tělíčko nenarozená matka je vypuzeno z těla matky a leží přede mnou v míse, uvědomuji si, že při tomto činu jedná se o **umělé zabití dítěte**. Zároveň jsem přemýšlela, že to človíček, bije po vypuzení z matčina těla několik vteřin svými údý divoce okolo sebe, ústy dělá marné dýchací pokusy a pak teprve jeho dosud růžové tělíčko bledne, třese se a srdce přestane tlouci. Ručky a nožky zůstanou nehybně nataženy. To je konec."

Moderní kremační pece určené ke spalování nenarozených dětí. Zde už šarapatí samotný dřábel

Z estetických důvodů zavedl pseudomoderní člověk výrobu MINI - KREMATORIÍ

Před nedávnem zaslala jedna firma, jež má sídlo v devátém vídeňském okrese, všem lékařům provádějícím potraty **pestrý katalog**, nabízející několik druhů **spalovacích kamen**. od **nejmenších**, s kapacitou spálení 1-2 dětských mrtvolek za hodinu, až po největší, které jsou určeny pro **potratové kliniky**, s kapacitou spálení 3 kg lidské tkáně za jednu provozní hodinu. Pro posouzení této "kapacity": 3 kg lidské tkáně reprezentuje 20-30 **mrtvolek nenarozených!!!**

V mnoha státech je **přerušeni těhotenství** stále **zákazem**. Zpravidla to nílí na vraždě nenarozená matka. Zpravidla to bývá lékař, matka a nebo nějaká pokoutní kořenářka, která si mícháním lektvarů pro potrat, přivydělává d'abelské groše.

V mnoha státech je **přerušeni těhotenství** **povoleno zákonem** a to za určitých podmí-

nek, které jsou zpravidla dvojího charakteru: zdravotní a sociální. Žádná z těchto podmínek neomlouvá a nemění charakter činu před přírodou a Bohem.

Racionální materialismus nesený na perutiích do společnosti národů pronikajícího marxismu a socialismu, nezastavuje se ani před touto zločinnou a nehumánní regulací populace člověka. Uzákonnění tohoto práva na vraždu je stylizováno zákonodárci, jako další článek v řetězu "svobod", které moderní socialistický systém dává člověku.

Výstižná charakteristika dnešní pseudohumánní společnosti: **V přehnané humanitě jsme zrušili trest smrti pro vrahy a násilníky a zákonem jsme povolili vraždění bezbranných nenarozených dětí!!!**

průměrně 1.000 DM, v Rakousku 7.000 ŠS, v Americe 500 dolarů atd. Na gynekologických odděleních soukromých klinik je tato "taxa" **několi kanásobně vyšší**, protože zde není nic registrováno.

†††

Proti socialismu kolem nás

Libor Brom

Budme si jednou provždy vědomi toho, kterak se náš úhlavní nepřítel v exilu maskuje. Socialismus nevstupuje otevřeně jako kdysi v národněfrontovské vlasti na velikých nadpisech, chválicích sama sebe. Socialismus v Americe se plíží a omamuje záłudnou terminologií: Komunisté si říkají "liberálové" a liberálové jsou nazýváni "umírněnými". Odpůrci socialismu nejsou pak ústavní konservativci, ale "pravcovi fanatci". Socialismus ve Spojených státech nese také docela jiné jméno - říká si "Nový úděl", "Nová hranice", "Veliká společnost", "přechodné položky" a "znovurozdělení národního bohatství". V Americe nebojujeme tedy se starým známým socialismem strukturním, ve kterém pozemky a výrobní prostředky se musí stát majetkem "lidu", to jest státu. Tady máme co činit se socialismem funkčním, ve kterém stát má nesmírnou moc měnit mezi lidmi nerovnost majetkovou a zavádět "sociální spravedlnost" - brát od těch, kteří "mají" a dávat těm, kteří "nemají". Děje se tak na základě veliké socialistické lži, že "lidé jsou si rovni". Ovšem, že lidé ve skutečnosti si nejsou rovni a proto rovnost mezi nimi se musí lidem vnutit. Takový je americký socialismus.

ZVRÁCENOST

Socialismus v Americe operuje s pokrouceným slovníkem. Musí tak činit. Svobodní lidé by jinak socialismu nepodléhli. Bránili by se zuby nehty. Zvyšování daní se takto v USA říká "zdůraznění příjmů", kádrovák se nazývá "ředitelem plánování lidských zdrojů" a hospodářské ztráty jsou definovány jako "neúměrnost v čistém příjmu". Aby primitivní proletáři mohli být v zaměstnání přepřaceni, vrátný má titul "kontrolora přístupu" a domovník vystupuje jako "sanitární inženýr". Pravý obsah jednotlivých činností je v americkém socialismu vždy zatajen. A tak vlastně někdejší program amerických socialistů, sepsaný Normanem Thomasem v roce 1933, je nyní praktikován po celé Americe: přes polovinu amerického rozpočtu jde na zdravotnictví, welfare, zabezpečení příjmů a ostatní "přechodní položky", zatímco v otevřené socialistické Francii připadá na podobné výdaje jen zlomek národních výdajů. Francouzové platí také daleko **menší daně** než Američané a

navíc, jejich strukturní socialismus poskytuje též **ústavní možnost socialismu se rychle zbavit**. Funkční socialismus ve Spojených státech je naproti tomu trvale zahnízděn v byrokratických administrativních tvrzích, kongresních nadpatech, welfarové sociální spravedlnosti a vůbec v celé soustavě zákonů, nařízení a směrnic. Socialisté oficiálně neexistují, jsou jen pokrokaři, humanisté a demokraté. Ve skutečnosti pak Amerika je jednou z nanejvyš socialistických zemí západního světa

Socialismus mezi námi

Socialismus je také mezi námi v československém exilu. Od roku 1948 a zejména roku 1968 nalézají se mezi námi socialisté opravdu všeho druhu. "Vyemigrování" Pellkánl, Kobouti a jiní živočišní pobíhají po exilovém světě a honosí se přednáškami a dramaty. O socialismu vlastně nehovoří. Specializují se na útok proti zdravému lidskému rozumu. Jeden z nich se třeba soustřeďuje na zlehčování křesťanských demokratů, jež jen v jednom článku nazývá tučtěkřát doslova hlupáky. Jiný obviňuje každého odbojáře, že se jednou chce stát ve vlasti prezidentem. A při tom my po 35 letech Třetího odboje nemáme v exilu ani Národní vlády. Mají ji Poláci, Maďaři a jiné národy v exilu, jen ne my. Socialisté v exilu se o tom postarali funkčně. Máme v československém exilu jednu "vrcholnou" organizaci, která je v rukou socialistů, ale ta se samozřejmě profanovaného termínu "Socialismus vyhýbá". říká si Rada svobodného Československa. Také národní socialisté si nyní říkají "socialové". Funkční socialismus změnil taktiku všech československých socialistů: o znárodnění, konfiskacích a třídním boji se nemluví, jen o sociální spravedlnosti.

Musíme být tedy na pozoru. Musíme se všichni zapojit do tvrdého útoku proti socialistům pod jakoukoliv maskou. Je také v nejvyšším zájmu našich národů doma, aby v exilu byla vytvořena Národní vláda která by v nejužším svazku s exilovými vládami ostatních středoevropských národů konečně vyvolala psychologické momentum k vypuzení imperialistických Rusů a jejich panáků zpátky do Moskvy a na Sibiř. Demokraté a Republikáni v exilu se musí spojit v jednotném úsilí takovou Národní vládu dát v roce 1985 dohromady.

Jak Plato jednou řekl: "Trestem moudrých lidí, kteří odmítají být činnými ve vládních záležitostech, je to, že je jim

nakonec vládnuto lidmi nemoudrými". Taková situace převládá prozatím nejen ve vlasti, ale také v našem exilu.

FBI kontra KGB

Pokračování se strany 2

tojnici vojenského zpravodajství; počet zahrnuje Poláky, Němce, Maďary, Čechoslováky a Bulhary.

FBI, pokračuje O'Malley, používá k sledování osob angažovaných "v každém závažném případě, který se naskytne", mezi něž v minulých pěti letech možno počítat * případ Generál-majora Vasil Čitova, vojenského přídelence v USA, který byl v r. 1982 vypovězen, když u něj agenti FBI našli tajné dokumenty.

* Juri Marakovskij, podsekretář sovětského vyslanectví, vypovězen pro pokus o získání klasifikovaných dokumentů.

* Jevgenij Barmyancev, vojenský zpravodajec, vypovězen poté, když u něj bylo nalezeno několik rolí 35 mm. filmů se snímky klasifikovaných dokumentů.

* Plk. Juri P. Lesnov, sovětský letecký přídelenec, který v září 1981 dobrovolně opustil Spojené státy po tom, kdy navštívil Davida F. Emeryho, republikánského senátora ze státu Maine a žádal po něm

kopie plánu střel MX. Později se zjistilo, že si Leonov prostě zaletěl domů na osmítýdenní dovolenou, z které se vrátil s přebarvenými vlasy a bradkou na bradě.

18. srpna 1983 v 7:38 hod. večer byl Leonov zadržen, když vycházel z kanceláře firmy McLean s aktovkou plnou dokumentů. O čtyři dny později opustil narychlo USA, prohlášen státním departementem za nežádoucího. K zadržení přispěl nepřímo washingtonský ekonom Armad B. Weiss, kterému Leon vyplatil \$ 1.800 za technické materiály týkající se obrany USA. Weiss usvědčilo to, že krátce předtím publikoval články s obrannou tematikou.

Pro N.H. přeložil -rh-

Seznámení

Česka, 61, vdova, výborná kuchařka, hospodyně, hledá seznámení s charakterním mužem do 70. let.

Značka: "Společné stáří", do administrace t.l.

ÚCTA K ŽIVOTU

Josef Novák, Salzburg

Manifestace proti potratovým klinikám se konají ve všech státech zpravidla v době, kdy se připravuje zákon na legalizaci přerušení těhotenství. Lidový název: POTRAT. Občané, kteří jsou proti, jdou do ulic. Ne všichni. Jen ti aktivní. Ostatní mlčí a čekají. V hlavním městě se zpravidla shromáždí mnohé skupiny před parlamentem, aby zde demonstrovaly na ochranu lidského života. Života, počátečního v lůně mateřském.

Přesto, že NAŠE HLASY vycházejí jen v malém nákladu a tudíž neovlivní masy, rozhodli jsme se opatřit příslušný materiál na téma "Pro ochranu života" a tuto dokumentaci zveřejnit tak srozumitelně, aby si mohl každý a to hlavně mladý čtenář sám učinit obraz o tomto velmi ožehavém tématu lidské polemiky t.zv. moderní doby a vyvaroval se v životě chyb, kterých by se mohl dopustit z nevědomosti nebo z nedostatečné informovanosti.

Takto počíná život člověka:

VERTERINA NULA

Nové individuum vzniká jedinečně a nezaměnitelně. Při spojení mateřské vaječné a otcovy semenné buňky jsou dány: pohlaví, vzezření, vlohy, charakter, ba dokonce pravděpodobná doba věku. To vše je obsaženo v tom malém, volným okem neviditelném vajíčku. Jeho genetický kód pochází s polovinou od otce, z poloviny od matky a obsahuje neuvěřitelné množství informací. Každý člověk má svůj zvláštní genetický kód. Podobný předtím neexistoval a také v dalších pokoleních se nebude opakovat. Tato titěrná kapička života je plná dynamiky a tvořivosti. Ve své individualitě, jedinečnosti a zvláštnosti zůstane člověk nezměněn od početí až do smrti. Co se mění, je jeho vzhled a zevnějšek.

PRVNÍ TÝDEN

Nesen teplým proudem, putuje mladý lidský zárodek ku svému budoucímu obydlí v lůně mateřském, kde se bude po dobu devíti měsíců vyvíjet v malého človíčka. Matka ještě ani netuší, že je těhotná, embryo je už však plně aktivní. Nedosahuje ani velikosti zrníčka soli a už vysílá biochemické signály. Tělo ství je dítě dominujícím společníkem.

DRUHÝ TÝDEN

Dítětem produkovaný hormon může být zjištěn v krvi matky imunologickým testem. Jakmile se malé stvořeníčko uhnízdlí ve tkáňích sliznice dělohy, započne placenta, orgán dítěte, jež bude fungovat až do porodu, vytvářet vlastní krevní oběh. Jiz nyní, čtrnáctý den, může se u matky, pomocí komplikované

biochemické zkoušky, zjistit, porodí-li chlapce, nebo holčičku. Děťátko je právě čtvrt milimetru velké.

TŘETÍ TÝDEN

Nejprve se vyvíjejí ty nejdůležitější orgány: mozek, centrální nervový systém, srdce. Má podobu rourky a pokouší se o první kontrakce. Po třech týdnech, v 21. den, počne toto srdíčko pravidelně tlouci. Neúnavně pumpuje krev, odděleně od matčina krevního systému. Dítě je teď 1,8 mm velké.

ČTVRTÝ TÝDEN

Velikost 4-5 milimetrů. Uvnitř velmi komplikovaná struktura. Mimo jiné se vytváří štítná žláza, plíce, žlučník a ledviny. Ze záhybu kůže vyrůstají ruce a nohy, které mají už i nervy. Také obličej začíná nabývat určitých rysů, jsou patrné oči a uši. Pusinka se otevře a je patrný i jazyk.

PÁTÝ TÝDEN

Velikost asi 10 milimetrů. Vytváří se trávicí trakt, vzduchová trubice a sliznice břišní. Srdce pumpuje vlastní krev. Ve stáří 35 dnů může být měřena srdeční činnost elektrokardiografem.

ŠESTÝ TÝDEN

Téměř všechny orgány jsou vyvinuty. Existuje křupavčitá kostra, tvorba svalstva pokročila. Vyvíjí se ruce, a jakmile se oddělí jednotlivé prsty, začíná se dítě učit hmatat. Pohybuje se a reaguje na dotek. Nervové buňky vytvářejí stále komplikovanější síť, přijímají popudy a předávají je dále do mozku.

SEDMÝ TÝDEN

V 48. dnech se vytvářejí lůžka pro mlečné mozkem a vytváří předpoklady pro vidění. Ve vnitřním uchu se vytváří orgán rovnováhy. Kůže se stává citlivější, svaly začínají reagovat na signály z mozku. Žaludek vylučuje trávicí šťávy a ledviny vylučují kapičky moče. Dítě se začíná pohybovat, otáčí se a dělá stojky.

OSMÝ TÝDEN

Dítě, 4 cm veliké, dělá dýchací pohyby a

umí už polykat. Pije plodovou vodu, jako cvik pro dobu po narození. Začíná se probouzet chuťový smysl. Na dlaních ruček se vytváří kresba prvních linií. Křupavky začínají tvrdnout a mění se v kůstky. Konečnou formu 110 kostí dostává kostra člověka mnoho let později, v přechodu do dospělosti.

DEVÁTÝ TÝDEN

Dítě umí hmatat a sevřít ručku v pěst. Při svých cvičných pohybech dostává se ručkou do blízkosti rtů a při tomto doteku se probouzí u něho pocit uspokojení. Učí se dudlat paleček.

DESÁTÝ TÝDEN

Nyní měří dítě přibližně 6 cm. Je šedesát tisíc krát větší, než vajíčko, ze kterého vzniklo.

JEDENÁCTÝ TÝDEN

Množství plodové vody v níž dítě pluje, obnáší několik mililitrů. Během každých 3 hodin dochází k výměně plodové vody, na čemž má podíl hlavně dítě, které tuto vodu pravidelně pije. Tekutinu, kterou pije, přijímá do krve a malou část vylučuje znovu ledvinami zpět do plodové vody. Větší část se vstřebává placentou do krevního oběhu matky a tak si matka s dítětem vyměňují neustále vzájemně tekutinu a v ní uvolněné látky.

DVANÁCTÝ TÝDEN

V otcově ruce by mělo dítě právě pohodlné místo. Je nyní 9 cm velké a váží asi 45 gramů. Jeho obličej je plný půvabu a zračí se v něm už i citové zážitky. Na konečkách jeho malých prstíků se vytváří jako znamení identity kresba jeho otisku prstu. Spí a probouzí se, jeho smysly reagují na okolí. Tvrdší se učí a dorůstá ku dni, kdy rodičům připraví svým prvním dechem radost ze šťastného zrození.

Jak vzniká takováto fotografie?

Výsledkem dlouholeté badatelské činnosti Dr. Rainera Jonase, vedoucího lékaře genetiky oddělení Krajské nemocnice v německém Tübingenu, bylo před nedávnem vynalezení způsobu, jakým se dá v matčině těle nenarozené dítě fotografovat a filmovat. Před půldruhým rokem vysílala západoněmecká televize film, kde mohl divák poprvé na obrazovce sledovat vývoj lidského plodu. Žurnalistka Katharina Zimmer píše v týdeníku "Die Zeit": "Pohnutí a rozechvění sledujeme na obrazovce, jak červené a v porovnání k tělíčku velmi velké pulsující srdíčko 7 týdnů starého embrya pravidelně

tepe a současně slyšíme ozvěnu zvuků srdce a střevního traktu matky. Vidíme oduševnělé vzezření obličeje 20. týdenního ještě nenarozeného dítěte, jeho spánek, splepené vlásky, pevně sevřené oční víčka, pootevřená ústa, připravená k dýchání, ssání a žití ...

Každý z nás jsme zažili tyto první pokusy letu malého človíčka, když nás táta vyhozval do vzduchu. Jaké krásné pocity volnosti, pohybu, bezpečí a lásky ...

Masopustní veselí

"Masopust, masopust, jen mne, holka, neopust", zpívá se v prastaré písni. V církevním roce je doba od Tří králů do popeleční středy dobou svateb, plesů, zábav a bujněho veselí, jež vrcholí zvláště v posledních třech dnech v tzv. ostatecích. To je masopustní neděle, pondělí a úterý.

Ve středověku staří Římané se vždy dokázali až nevázaně rozveselit při Saturnáliích s nimiž má masopust mnoho společného, zvláště v přestrojování se za masky a provozování všelijakého bláznovství.

Chasníci a muži byli přestrojeni za masky - kozla s bradou a rohy, bílou kobylu, která řehtala, vzpínala se, proháněla zvědavce a kopala je; smrt s dřevěnou kosou se rozháněla a chytala kde koho za ohbí kolen. Drábové svazovali provazem ruce párků - holek a mladíků - obušky pošvihávali, shrnovali děti v klubko, prováděli různé alotrie k popukání. Kulhavý žid s hrbem se první hrnul do stavení s otevřeným pytle. Za

kus uzeného masa a koblih navlečených na vařeče, dřevěnou břitvou oholil i holohlavého strejce. Malované masky hubičkovaly všechny domácnosti k nepoznání. V nůši beze dna figura báby nosila střapatého ječícího kluka a žebrala pro něho šestáčky, jež čumilové sypali do košíčku s poklopem. Slamáci obalení copánem ze žitné slámy s louhým slaměným copem přivinovali k sobě pišticí holky. Největší oblíben v maskárním průvodu se těšil medvěd - člověk obalený hrachovinou. Protože figuroval jako silné a obávané zvíře, kterého na důkaz nebojácnosti mohl každý šťouchnout.

Důstojný obecní policajt v pelerině zjednával pořádek; hlasitě četl vyhlášku: na vědomost se dává ... Muzikanti s rudými papírovými nosy s knírem, a s drátěnými brýlemi, ve starých vojenských čepicích, figury k usmání, třískali na buben a činely. Trubky všickaly do křepčení maskar a jásotu vesničanů. Celý ten strakatý, rozpustilý prů-

vod s křikem a rámussem procházel celou vsí a hrnul se do každého stavení. Hospodyně vynášely na uvítanou plná řešeta do zlatova vysmažených koblih na líněném oleji i ošatky křehutin - božích milostí. Na zápraží vyhrávala kapela a hospodář podařené muzikanty uctíval žitnou kofalkou i šipkovým domácím vínem. Přišli i z přespolních vesnic užít té psiny. Kde kdo se řehonil, smál se na celé kolo, hubu od ucha k uchu. Leckterý dědek svou babku do výše vyzvedl, roztočil, lidi až smíchem plakali, jak je maskary muchlovaly a secsa-kramentský vyváděli své dílo. "Je to rožejt jeden, ten žid, ten kluk v nůši, ukradli uzený z komína a dávali na košť i koblihi!" Koukejte jak vyvádějí" bylo slyšet.

Rozdováděný maskární průvod naposled zašel do hospody a tam podle starodávného zvyku medvěd přišel o hlavu, - masopust se poroučel. Šnali mu masku a každý si kousek hrachoviny uškubl pro štěstí. Sál byl nařiznutý. Hospod-

ký nestačil sypat na sukovitou podlahu nastrouhané svičky, aby byla k tanci náležitě hladká. Tančily se valčíky jako Lovosice dlouhé, rejdováky, kvapíky, sousedské, "na šest" při písničky: "Já jsem si ten kvíteček za čepici dal..." Tančící tančili tak náruživě, až se z nich finul pot, košile na nich mohly ždímat. Paňmámy tehdy nosily dlouhé vzadu zřasené sukně a když se rychle v tanci vytáčely, faldy sukní lítaly ve víru a běda kdo dostal takovou faldovačkou přes nohy, ale naši tatíkové a chasníci to s humorem přecházeli. My, nejmladší děti,

skryty za staženou oponou na jevišti, jsme do svých užaslých dušiček mohly vpíjet rej bujného masopustního veselí a malebnost maskárního průvodu. Dodnes v tak dávne vzpomínce vidím vše tak zářivě živé. "Bylť před časem - mláde, nec jeden - udělal sobě - z koudele buben - a z mrkve housličky - z řepy cimbal - z cibule paličky - divte se lidičky! Bába se reksum kandr - cinka bzinka - ulekla - a skočila reksum kandr - cinka bzinka - do pekla."

Neveselá doba pustu byla za dveřmi. Hospodyně celé tři

masopustní dny až do popeleční středy ještě před sluncem východem vybíraly popel z kamen a na Velký pátek jím pohazovaly stromy, aby zažehnaly housenky. Na masopustní úterý pečlivě vyčistily kurník, aby slepice dobře snášely. Husám, aby dobře vyseředly housata, zastrkávaly do hnízda kousek hrachoviny z medvěda. A všichni jedli co nejvíce koblih a křehutin a uzeného s hrachem, aby byli silní na celoroční dřinu. Masopustní veselí bylo jen jednou do roka.

Emma Jarošová

Jak získává Československo devizy

Josef Novák, Salzburg

Ze všech východních dlužníků, stojí Československo s pouhými 3,5 miliardami dolarů dluhů, na nejnižším stupni žebříčku. Porovnání s Polskem 24,5 miliard dolarů, Rumunskem 8,9 miliard dolarů atd., je to minimum. Věřitelé jsou západní banky. Také platební morálka Československa je v porovnání k jiným komunistickým státům vzorná.

Ne v poslední řadě je to zásluhou hlavního ideologa Vasilu Bilaka. Neustále totiž varuje před závislostí na kapitalistických zemích. Jednou, když byl v "ráži", vyjádřil se doslova: "S dluhy a kredity na Západě, podobáme se křesťanu, který upsal svoji duši čertu."

Přes překerní hospodářskou krizi, která v posledních letech dolehla i na Československo, dovedou si soudruzi v Praze vždycky nějakým způsobem opatřit devizy. Všechny způsoby: legálně, pololegálně a na černém trhu. Několik způsobů, jak si Husákova vláda opatřuje dolárky, marky či libry šterlingu, lze uvést v následujícím pořadí:

1. Obchod se zbraněmi.

Československá socialistická republika je na světovém trhu se zbraněmi na dobrém pátém místě. Exportní firma Merkura je zanešena v mezinárodním obchodním rejstříku s deklarací: **Zboží a výrobky hromadné potřeby.** Zbraně jsou prodávány každému, kdo botově platí. Bez rozdílu barvy pleti, náboženství či politického přesvědčení. Třeba i protikomunistickým odbojovým skupinám. Hlavně, když dobře zaplatí. Nikdo se nemusí obávat potíží při vývozu. Komunistická státní bezpečnost se postará o věrné plomby, oficiální deklaraci na nenápadný druh zboží, dokonce v nutných případech zařídí doprovod až k celnímu odbavení na hranici, nebo zařídí dopravu vlastními zámořskými obchodními korábí, které brázdí úspěšně světová moře s "horkým zbožím". Hlavním mateřským přístavem je Gdaňsk.

2. Zlodějské přepočítávací kursy:

Tučně devizové příjmy mají pražští soudruzi ze zlodějských přepočítávacích kursů, které jsou vypsány pro západní turisty. Kdo chce shlédnout krásy "Zlaté Prahy", nadýchnout se vzduchu ve Smokovci, vybahnit se v Piešťanoch, nebo popíjet "Špründlwasser" z Jeleního skoku v Karlových Varech, musí sáhnout hluboko do kešně.

Každý turista a návštěvník komunistického Československa zavazá v prvé řadě 210,00 šilingů za vízum, dalších 210 šilingů vymění pro každý naplánovaný den pobytu v Rudém ráji. Jedna noc v pražském "Internationálu" stojí pouhých 1.250,00 šilingů.

3. Vývoz kultury.

Socialistická republika praotce Čecha vyváží výhodně "kulturu". Zpěváci, tanečníci balet, divadlo, muzikanti - všichni jsou neustále na cestách. Po Západě! Jestli je to Karel Gott, houslista Suk, to je všechno "putynka", 50 procent devizových příjmů muzejí poslušně odevzdat agentům Prago-konzert nebo Slavkonzert, podle toho, kdo jim sjednal "engagement".

4. Tuzex.

Totálně nemarxisticky si počínají soudruzi při získávání deviz pomocí sítě **Tuzexových prodejen.** Zde je nabízeno občanům republiky zboží západní kvality a sortimentu, které se v normálních prodejnách socialistického sektoru nenajde. Platí se tuzexovými bony a státní mocenský aparát se téměř nezajímá, jak si je kupující opatřují. Hlavně že jsou...

Tuzexové bony získává občanek za železnou oponou tím, že mu příbuzný, nebo známý odněkud ze Západu pošle přes příslušnou Národní banku devizy, které pražská Živnobanka promění promptně na tuzexové bony a zašle adresátovi. Původní majitel bonů může tyto dokonce prodat dále. Běžný kurs je 1:5. Za 1 bon se platí 5 Kčs.

5. Evropský pomocný fond.

Je všeobecně známo, že komunistický režim se nestará o potřebný přírůstek kněží. Stav studentů na theologických fakultách jsou udržovány na minimum, výsledkem čehož je, že mnoho farností je neobsazených. V mnoha kostelích se neslouží mše ani jedenkrát za týden. Jeden kněz má na starosti tři, čtyři i více farností a pochopitelně nestačí v neděli na tolika místech odsloužit mši svatou.

Rakouští a němečtí biskupové založili před několika léty "Evropský pomocný fond" za účelem legální podpory náboženských obcí za "Železnou oponou". Této reality dokonale využívá komunistický režim v ČSSR. Povolil totiž kněžím, aby si zažádali o nákup auta na příslušný ordinariát. Ten postoupí žádost dále na shoracitovaný "FOND" a za zaslání dolárky se pak zakoupí řadová Škodovka, s jejíž pomocí objedná pan farář v neděli i 5 farností, přečte narychlo mši a vše v pořádku. Vzhledem k tomu, že musí spěchat, aby to všechno za neděli obrazil, nemá čas na dlouhé debaty se svými ovečkami, což velmi vyhovuje státní bezpečnosti. A tak jsou zabity dvě mouchy jednou ranou.

6. Prodej uprchlíků.

Před několika léty dostali soudruh Vasil Bilák pátko předsedy Gustáva Husáka, režimní soudruhovia. Za tvrdou valutu. Bezpečnostní pětka ÚV KSČ to schválila. Dobrého nápadu se chopili hned soudruzi z Bezpečnosti a společně s ofensivním oddělením československé rozvědky vypracovali podrobný plán. Po schválení dohlédacím důstojníkem KGB rozejely se rolačky naplno. Natisklo se desetitisíce šesti-stránkových dotazníků, které byly rozslány na všechny zastupitelské úřady na Západě. Soudruh prezident vyhlásil amnestii pro navrátilce a možnost "Vypuštění ze svazku československého občanství".

Skuteční političtí uprchlíci Husákoví a Bilákoví na tento "špek" neskočili. Hospodářští uprchlíci a s nimi všichni "pomýšlení" obléhají od těch dob denně československá zastupitelství, vyplňují pokorně "špiónážní dotazníky", vyzrazují vše, o co na Západě zakopli a "napravují" si poměr k Československému státu. Cvakají 30.-80.000 šilingů "bolestného", aby mohli opět po letech navštívit "stovečatou matičku Prahu", jakáťat příbuzným a známým nového Forda a zaplatit "U Fleků" novému příteli z Ruzyně nebo Bartolomějské pivo na šťastné shledání "pro přítě".

7. Černý trh československých bankovek na západní trh.

Poslední československý pokus, jak rafinovanou a nelegální cestou nabourat devizový trh, sledují nyní ve Vídni, Salzburgu, Innsbrucku a jiných větších městech Rakouska příslušní finanční a devizoví odborníci. V bankách se totiž objevily celé svazky zcela nových československých bankovek, které čpí ještě tiskem a s určitostí neprošly ještě peněženkami omezeného počtu československých turistů. Pro tento úkaz je jen jedno vysvětlení: Agenti, krytí diplomatickou imunitou propašovali do Rakouska kufry československých papírových peněz, za něž nakupují v bankách západní valuty.

Čeká se, kdo najde odvahu, sáhnout hospodářským zločincům "na kobyliku"? Je to jisté, že stejným způsobem jsou pašovány bezcenné československé papírové peníze na celý Západ a zde vyměňovány za tvrdou měnu.

Federální strana křesťanských radikálů

KŘESTANSKÁ UNIE

přijme do svých řad, stejně smýšlející krajany ...

K.U., P.O. Box 246, Postal Station "V", Toronto, Ont., Canada M6R 3A5.

"Český Paganini" Josef Slavík

Josef Slavík, snad největší talent, který prošel branami pražské konzervatoře, rozený virtuózní typ, šel cílevědomě za svým ideálem stanout rovnocenně po boku legendárnímu Paganinimu

Po prvních úspěších v Praze, Hořovicích (v blízkých Jincích se 1806 narodil), Teplicích (přítomen byl i pruský král Bedřich) vypravil se do Vídně, která po Napoleonově porážce se stala kulturním centrem střední Evropy. Ve Vídni za necelých osm let užíval Slavíkovo umění k světovosti. Vídeňské triumfy pokračovaly, ba stupňovaly se, a tak se rodil plán velké jezd Paganiniho však Slavík zdržel ve Vídni. Přímou prahul slyšet hru a poznat legendárního umělce, k němuž býval často přirovnáván.

Dočkal se ho až v druhé polovině března 1828. Svého

zdržení Slavík využil k dvěma koncertům, z nichž zvláště první s premiérami vlastního koncertu a moll, Variacemi na G struně a nádhernou Fantazii C dur Franze Schuberta, zkomponovanou slavným mistrem pro přítele Slavíka, přinesl sólistovi nepopsatelné ovace. Paganini na dvaceti koncertech od března do července sice očaroval Vídeň, ale jak už víme, ze vzájemného měření sil vyšel náš mladý mistr víc než čestně. Cesty obou uměleckých soků se rozdvojily. Paganini odcestoval z Vídně k přátelům Lichnovským na jejich zámek v Hradci u Opavy a pak do Německa, Slavík konečně do Paříže.

Po čtyřech měsících, když hrál v soukromých rezidenčních koncertech, vrátil se do Vídně. V dubnu 1830 navštívil svou domovinu, dvakrát ohromil Prahu ve Stavovském divadle (jednou výhradně svými skladbami), dvakrát Teplice a v

Hořovicích - čistý výtěžek věnoval tamním chudým dětem.

Koncem listopadu 1830, těsně před polským povstáním, přijel do Vídně Chopin. Mezi ním a o čtyři roky starším Slavíkem vzniklo pevné přátelství. Krásné pouto trvalo až do července 1831, kdy Copin odešel do Paříže. Za necelé dva roky nato, 28. dubna, rozloučil se s Vídni i Slavík. Bylo to královské loučení. Při Zvonkově rondu, posluchači podléhali mámení, že to hraje sám Paganini. Nikomu ani ve snu nenapadlo, že slyší Slavíkovy quarterny, někdejší dar hraběte Vrby, naposled.

Nešťastná Budapešť, úvodní "štace" velkého turné Slavík tam přijel po zdoluhavé, vyčerpávající cestě dostavníkem po přestálé chřipce, a když se navíc přidal tyfus, oslabený organismus už nebyl schopný vzdorovat. Dne 30. května 1833 po polední rozle-
těla se Budapešti zpráva, že zemřel 27letý, rodního českého peší Slavíkovi na pohřeb. Plných sto let odpočíval věrný syn své vlasti v cizí zemi, až konečně r. 1933 spočinul v posvátné půdě vyehradské. Jv.

Kriminalita v podzemí

Cesta metrem se stává stále nebezpečnějším dobrodružstvím. Násilností vůči cestujícím rychle přibývá, v posledních měsících došlo i k vraždám. Gangsteři a zdloučel

mládci jsou stále drzejší. Policistů je málo a zajistit klid se jim nedaří. Anketa z konce loňského roku uvádí, že 63 procent dotázaných osob se cítí při jízdě v metru "stísně-

no" a 60 procent považuje za žádoucí posílení zvláštních policejních jednotek ochranné a bezpečnostní služby. Nejhorší je situace v noci, kdy nastupišť a podzemní chodby její prázdností.

Ne, nejde o newyorské metro, jak by se mohlo na první pohled zdát. Předcházející řádky se týkají metra v městě nad Seinou. Statistiky mluví samy za sebe: V roce 1975 došlo v pařížském podzemí k 52 případům přepadení cestujících. Pak se číslo rychle zvyšovalo.

Násilnosti proti cestujícím se citelně rozšířily především v posledních třech letech z přibližně 800 v roce 1980, na 1100 v roce 1981 a v loňském roce na více než 1500 případů. Pod tlakem veřejnosti jsou pařížské úřady přinuceny podniknout proti růstu zločinnosti v podzemní dráze konkrétní kroky. Byl zvýšen počet poplachových policejních telefonů na nástupišťích, bylo rozhodnuto instalovat další televizní kamery, jež sledují nejen vlakové soupravy, ale i jednotlivé podchody a rozlehlé chodby v metru.

Byl také zřízen nový zvláštní elitní policejní oddíl, jehož působistěm bude vvhradně podzemní dráha, v čele stojí žena - N. Jolyová.

Nad odkazem J. Š. Baara

Před 115 roky se v chodském Klenči narodil - napřeskok tomu bude už šedesát let, co tamtéž zemřel - spisovatel Jindřich Šimon Baar. Starý selský rod, z něhož vyšel, kněžské povolání, jež po vesnicích vykonával skoro po tři desetiletí, láskyplný vztah k rodnému kraji a jeho lidem spoutaly jeho tvorbu napevno s domovem. Život chodského kraje, starosti a radosti jeho prostých lidí i jeho svérázné tradice - jako dědictví zápasivého svobodomyšlného ducha i folklorního bohatství, at' už slovesného či zvykového - zachytil J.Š. Baar ve svých nejlepších knihách, v romá-

nech a črtách, které se na dlouhá léta staly vyhledávanou četbou, vpravdě lidovou. Podnes si svůj půvab uchovávají povídky, jako jsou "Hu nás", "Hanče", "Pro kravičku" a podobně. Vedle známého románu "Jan Cimbura" (který se dočkal i filmové podoby) zůstává nejvýraznějším spisovatelovým odkazem jeho románová trilogie "Paní komisarka. Osmatřicátníci, Lůny" - široký obraz chodského života, vytvořený s obrozeneckým a národním zaujetím, s přesvědčivými představami venkovské vlastenecké inteligence - kněze a učitele. z odkazu J.Š. Baara nad podnes poutá jeho umení vpravděcké, nadané živým smyslem pro kresbu prostředí i psychologil postav.

Zapomínaný vlastenec Dr. Václav Vondrák

Dr. Josef Kalvoda

Pokračování se strany 2

rada pak byla ustavena dohodou poslanců Duricha a Masaryka v únoru 1916.

V té době neaktivnějšími v odboji byli Češi v Rusku a Česká družina byla už celým plukem. Zatímco rota "Nazdar" ve francouzské cizinecké legii byla zdecimována po nasazení na frontu, "z jara 1916 rozšiřuje se 1. pluk, tehdy sv. Václava, na brigádu." Jak dále píše jeden z organizátorů České družiny, František Zuman, "v květnu 1916 z prvního pluku vyděleny byly 5. až 9. rota, jakožto základ 11. pluku, zvaného sv. Cyrilla a Metoděje". Během měsíce srpna 1916 doplněn 1. pluk novými rotami 6., 7., 8., a 5., která z Kyjeva vyšla poslední - dne 18. srpna. Nově přibylé rotý složeny byly již skoro výhradně z rakouských zajatců." (Osvobozencká legenda, Praha, 1922, díl I., s. 114)

Jak píše starodružník Zuman, prvá zajatecká vlna, "jež se vlnila do České Družiny, která přísahala na její prapor, na prapor pluků sv. Václava a Cyrilla a Metoděje, jež pod vedením svých důstojníků staro-inovodružníků vítězila u Zborova", byla ovlivněna touž ideou, jako byli i první příslušníci České družiny - ruští Češi. "Byla to táž idea slovanské vzájemnosti, víry v Rusko a slovanské poslání Čechů a Slováků na západě. Bez této víry a důvěry nebylo by Zborova," píše Zuman. (s. 50)

Vondrák byl předsedou kyjevského Vojenského výboru a v dubnu 1916 byl zvolen kyjevským sjezdem Svazu českých spolků na Rusi a za souhlasu vojenských zástupců České družiny předsedou správy Svazu. Je na místě podotknout, že až do únorové revoluce v Rusku v r. 1917 čs. vojenské jednotce (brigádě) v Rusku se říkalo Česká družina. Název "legie" byl pak odvozen z francouzské cizinecké legie v níž byla vytvořena česká rota "Nazdar", zdecimovaná po nasazení na frontě, jak už bylo uvedeno výše.

Na "revolučním" sjezdu v r. 1917 Vondrák byl nucen odstoupit. Do vedení českých věcí na Rusi se dostali stoupenci směru "revolučního" a jejich politika, jak to trefně vyjádřil Josef Durich, spočívala pouze v jednom energickém požadavku: "Klid" se, já si sednu na tvé místo!"

Vondrákovy bylo vytýkáno, že jednal s carským režimem a že byl přijat v audienci carem. Demagogové, kteří před revolucí psali jméno Hosudar nejtučnějšími písmeny, najednou tvrdili, že starý režim nepřál Čechům, ač povolil nejenom vytvoření čs. brigády, ale celého armádního sboru těsně před revolucí. Tito demagogové nevzpomněli, že několik týdnů před pádem carské vlády v Rusku Masaryk napsal v časopise pověstného ministra Protopopova, později zvaného "hrobařem Ruska", že "Dynastie ruského původu byla by (v Čechách) nanejvýš populární". Nevzpomněli, že Masaryk krajanům v Rusku stále vzkazoval, že mají mít "správné postavení k ruskému politickému světu." Hned po revoluci ale Masaryk napsal v anglickém časopise The Weekly Dispatch (18. března 1917): "Od nynějška rozum a vliv šesti miliónů Židů se připojí k obrodným snahám svobodného Ruska..."

Revoluce zapříčinila roztržku mezi krajanů v Rusku. Anižby ocenila jeho obětavou práci a jeho úspěch v budování čs. vojska na Rusi, oposice, posedlá touhou po moci, se vrhla na Vondráka a jeho spolupracovníky. Ještě hůře bylo jednáno s poslancem Durichem, který byl zatčen a na "revoluční" sjezd nebyl ani připuštěn.

Ti, kteří se chopili moci v čs. odbojovém hnutí, hodně si od revoluce slibovali. Avšak revoluční vláda Kerenského nebyla nakloněna české věci. Na návrh nového vojenského velitele kyjevského okruhu, Kerenský chtěl čs. brigádu rozpustit a nábor dobrovolníků byl dočasně zastaven. Avšak během Kerenského ofensivy čs. brigáda se vyznamenala v bitvě u Zborova, což mělo nesmírný vliv na ministerského předsedu. Kerenský přijel na frontu, povýšil velitele čs. brigády, plukovníka Václava Trojanova, na generála a odvelel ho k jiným úkolům. Dal pak souhlas k budování čs. armádního sboru.

Kerenského vláda netrvala dlouho. Bolševická chátka vedená Bronsteinem - Trockým se zmocnila Petrohradu a Leninem vedený

sovět hned zahájil jednání s centrálními mocnostmi o příměří a mír. Události v r. 1918 měly pak rychlý spád a když německá vojska začala obsazovat Ukrajinu, čs. armáda (legie) se odsunula z Kyjeva. Přes bolševiky kontrolované Rusko nastoupila cestu do Vladivostoku. Na rozkaz Masarykův, armáda zachovávala neutralitu vůči bolševikům a měla se přesunout na západní frontu.

Vondrák, jako i celá řada dalších původních organizátorů České družiny, z Kyjeva neodešel spolu s čs. armádou. 2. července 1918 byl zatčen, uvězněn a německá justice zahájila vyšetřování o jeho činnosti. Větší nebezpečí však hrozilo Vondrákovi ze strany rakouské justice. Když byl Němci po šesti týdnech propuštěn, byl chycen a souzen rakouským vojenským soudem. Pomocí svých přátel ale Vondrák spárům rakouského vojenského soudnictví unikl.

Po odchodu Němců z Ukrajiny přišli tam zase bolševici a celá řada Vondrákových spolupracovníků byla jimi persekvována. V té době probíhala na Ukrajině a v Rusku občanská válka. Když se přiblížila dobrovolnická armáda generála denikina k městu, bolševici byli nuceni evakuovat Kyjev. Před jejich odchodem jeden z blízkých spolupracovníků dra Vondráka, Jan Volf, byl jako čs. rukojmí bolševiky popraven 27. srpna 1919.

Po obsazení Kyjeva bílé armády zahájily ofensivu proti bolševikům na všech frontách. Stály v branách Petrohradu, blížily se k Moskvě z jihu i od Urálu. Československá armáda na Sibiři, ač nejlepe vyzbrojená ze všech protibolševických armád, se této ofensivy neúčastnila. Dr. Karel Kramář byl v té době už Masarykem zbaven ministerského předsednictví, a Tusarová vláda, v níž měl klíčovou roli ministr zahraničních věcí, dr. E. Beneš, byla proti účasti čs. vojska na ofensivě jejímž cílem mělo být dostat se domů nejkratší cestou, t.j. přes Moskvu a evropské Rusko. Britský strateg, Winston Churchill, se marně pokoušel přesvědčit Beneše a Tusarovou vládu (jejíž politiku určoval Masaryk), že by se čs. armáda dostala do Československa rychleji přes evropské Rusko, než čekáním v nečinnosti na loď, které by ji mohly dopravit přes Tichý oceán, Západní hemisféru a Atlantický oceán do Evropy.

Občanská válka v Rusku skončila vítězstvím bolševiků a Vondrák, jako celá řada druhých, Čechů i Rusů, přišel do poválečného Československa. Zažil tamvelké zklamání. Nejenomže jeho práce pro osvobození a státní nezávislost nebyla oceněna, ale byl vystaven útokům hradních nobsledů, kteří vyráběli osvobozencké legendy v nichž pro ruské Čechy nebylo místa. Zatímco oni byli první, kdo pozvedli prapor čs. státní nezávislosti a to hned na počátku války, zásluhy za osvobození si přisvojovali druzí. V polemikách o tom, kdo má či nemá zásluhu za vytvoření nezávislého státu, mnoho špíny a bahna bylo naházeno na hlavu nevinných, na hlavu idealistů a nezištných bojovníků, kteří poznali pravdivost starého přísloví, že "nevědek světem vládne."

Vondrák, jako i většina těch, kteří stáli u kolébky České družiny, nesouhlasil s Masarykovým rozhodnutím, že čs. armáda musí zůstat vůči bolševikům neutrální. Jak on, tak i jeho spolupracovníci, v neutralitu vůči nepříteli Ruska a Evropy nikdy nevěřili a nikdy ji neschvalovali. Vzpomínali, jak sám Masaryk podepsal spolu s Durichem a zástupci českých a slovenských zahraničních kolonií v listopadu 1915 prohlášení Českého komitétu zahraničního v němž se říká: "Okamžik váhání a kompromisu je ten tam. V tomto rozhodném konfliktu je neutralita kapitulací a mlčení odpadlým." Zatímco Durich, Vondrák a jiní se postavili nekompromisně do řad odpůrců bolševismu a viděli v něm nebezpečí pro celou Evropu, Masaryk vyhlásil neutralitu a v dubnu 1918 doporučoval spojencům, aby uznali Lenina jako de facto vládu v Rusku.

Po svém návratu do Prahy koncem r. 1918 Masaryk řekl otevřeně na schůzi ministerské rady, "že měl možnost zachránit Rusko od bolševismu, že o tom uvažoval v bezesné, těžké noci a že se nakonec rozhodl, že to neučiní, a že to tak nečinil." Píše Staroslovčan (1921, č. 9 a 10): "Toto doznání

Magistrála po které jeli naši legionáři.

presidenta Masaryka je historický fakt, jehož pravdivost i správnost potvrdí všichni účastníci dotčené ministerské rady."

Tento Masarykův výrok mu také někdy připomněl dr. Karel Kramář, ministerský předseda a účastník oné schůze ministerské rady. Poprvé se tak stalo, když Masaryk v únoru 1919 rozhodl, anižby se poradil s ministerským předsedou a vládou, že se čs. armáda na Sibiři neúčastní protibolševické akce sponzorované spojenci. V té době bolševici byli stále ještě slabí a mohli být poraženi soustředěnou akcí protibolševických armád, které byly vyzbrojovány spojenci. V dopise ze dne 14. února 1919, Kramář psal Masarykovi z Paříže, kde byl vedoucím čs. delegace na mírové konferenci, že by nechtěl nést Masarykovu odpovědnost zato, že odmítl "spasit s našimi vojáky Rusko před bolševismem." Píše dále Kramář: "Jak jiné by bylo postavení nového čs. státu, kdybyste Vy a naši zachránili Rusko a celý svět."

Svatý zákon sobectví však zaslepil mnoho vedoucích politiků natolik, že neviděli či nechtěli vidět věci tak, jak byly a nechtěli či nedovedli předvídat další vývoj, jako Kramář, Durich, Vondrák a jiní. Demagogové, kteří nedovedli pochopit podstatu bolševismu, zahájili osobní útoky (ad hominum) na Kramáře a Vondráka. Oháněli se nepodloženými a demagogickými tvrzeními, že Kramář a Vondrák byli proti bolševikům, protože první chtěl dostat zpět svoji vilu na Krymu (patřila jeho manželce) a druhý svůj hotel Praha v Kyjevě. Durich ovšem žádný majetek v Rusku neměl, a proto ho obviňovali "z nečestného jednání", ač nakonec sám Masaryk byl přinucen prohlásit, že se Durich ničeho nečestného nedopustil.

Přítomnost Vondráka v Československu

Velký houslový pedagog

Poslání velkých pedagogických osobností. Otázka poslání tvůrců - úspěchy svých nejlepších žáků považují za stejná vítěství jako třeba skladatelé úspěšné premiéry svých děl.

Přesně před padesáti léty zesnulý světoznámý houslový pedagog Otakar Ševčík (1852-1934), jeden z významných jubilantů právě zahájeného Roku české hudby, vchoval hned několik generací slavných instrumentalistů a díky svému mimořádně obsáhlému teoreticko-pedagogickému publikačnímu odkazu podstatně ovlivnil i generace houslistů, kteří nastoupili po jeho smrti. Svou učitelskou dráhu zahájil Ševčík pět let poté, kdy sám absolvoval za Bennewitzova vedení pražskou konzervatoř. Tehdy ovšem vystupoval souběžně i jako cestující

houslový virtuos a krátký čas zastával i funkci koncertního mistra (Salzburg, Vídeň). O volbě mezi oběma sférami - pedagogickou a interpretací - bylo rozhodnuto ve prospěch té první už v devadesátých letech, kdy se Ševčík po oředcházejícím delším pedagogickém působení v Charkově stal (1892) profesorem pražské konzervatoře. Jeho další životní dráha měla několik vrcholů a osobitých momentů. Plných devět let vedl mistrovskou třídu na vídeňské Akademii hudby, v letech 1919-21 řídil houslovou třídu na pražské mistrovské škole. Založil - vlastní - pedagogické (a složením adeptů celosvětové) centrum v Prachaticích a později v Písku, ve třech etapách vyučoval v USA, vedl mistrovské letní kursy, a ještě jako jednademadesátiletý absolvoval tříměsíční pedagogický pobyt v Anglii. Ševčíkovy moderní houslovou školu oceňovali všichni instrumentalisté, kteří s touto

osobností nebo jeho metodou přišli do styku. Nejenom Kubelík, Kocián, Wilelmij, Herrmann, de Sicard, Kennedy ad., nýbrž celá kvarteta nebo dokonce orchestry, prokazující svou vyspělost tím, že se prohlašovali za jeho žáky, to potvrzovali nejvýmluvněji.

Afórismy

Největším našim nepřítelem je nečinnost
Kdo uhně před vším, bývá k ničemu
Vzdušný zámek se postaví snadno - ale pak k němu doletět!
Kdo nerad dává, velice často rád bere
Užitečnější bývá malá pomoc než velký slib
Věrnost je největší projev síly
Stárnout znamená dostat se do zajetí zvyků
Kdo chodí stále s hlavou v oblacích, nemůže se divit, když někdy zapomene.
Jakou cestou jdeme, poznáme podle toho, koho na ni potkáme
Kdo se snaží zalíbit všem, časem se všem znelíbí
Není ztracen, kdo stále hledá

Pátá kolona

Josef Novák, Salzburg

Pokračování ze strany 1

slicích, Leninovými slovy nazvaných "užitečných idiotů", kteří jdou do ulic, aniž by mnohdy věděli proč.

b) Levicoví političtí kortéži a pro pokročilou neschopnost předčasně do pense poslaní generálové a admirálové, kteří se vydávají za znalce situace, nechávají se filmovat a dávají příslušné interview-y do rozhlasu a televize. Mají za to dobře zapláceno. Zatím co by seděli někde v kavárně a hráli šachy, nebo v parku na dětském pískovišti kreslili skizze prohraných bitev minulosti, organizují svými projevy a oblbobáním mas kapitulaci budoucnosti. Kdo káže v dnešní situaci

jednostranné odzbrojení Západu, nebo zmrazení současné nerovnováhy sil, podporuje nástup agresivního totalitarismu. Pro tyto lidi je přílehlavá věta, kterou svého času řekl Churchill Chamberlainovi: "Pane, měl jste volbu mezi nečestností a válkou. Vy jste volil nečestnost a budete mít válku."

Historie nás učí: **Jenom silou a energií, ALE NIKDY NE KAPITULACÍ, může být zabráněno krvavému konfliktu.** Proto všichni, kdož máte možnost ze svých pozic a postavení, **blokuje činnost pátých kolon** a zabraňte narůstání jejich vlivu na neutrální masy.

Příroda a my ...

Hadi sprinteři

Strach před hady jako by byl člověku vrozen, a tak zoologové jen velmi těžce přesvědčují laiky, že hadi nejsou slizci ani útoční. Také historky o tropických hadech, kteří pronásledovali dokonce i jezdce na koních tak, že je málem uštvali, nejsou pravdivé. Objektívních pozorování hadí rychlosti je ovšem velmi málo. Jedno z nejsolidnějších pochází od R. Meinertzhagena z roku 1906. Ten s německou důkladností změnil rychlost pohybu nejrychlejšího hada - černé mamby, která na "trati" dlouhé padesát metrů vyvinula rychlost 13 km za hodinu. Rekordmanka mezi hady se pohybuje tedy zhruba třikrát pomaleji než špičkoví atleti.

Užitečné sovy

Sovy zastávají v přírodě důležitou funkci - hubení myši a hrabošů. Jedna sova, kalous ušatý uloví ročně až tisíc hrabošů; jeden jediný by za stejnou dobu zničil 1 kg obilí. Navíc sova loví nejen pro sebe, ale i pro mláďata. V hnízdě jich má taky až šest, a tak nelze pochybovat o tom, že sovy zachrání každým rokem na polích nemálo úrody.

Obdivuhodní švábi

Švábi patří k nejstarším obyvatelům naší planety. Paleontologické nálezy ukazují, že tu byli už 180 milionů let před dinosaury! Takle dlouhá existence svědčí o značné přizpůsobivosti a opravdu, švábi mohou žít prakticky kdekoli a žít se čímkoliv. Od Sahary až k arktické pustině je najdeme u jakéhokoliv typu lidské stravy, ale třeba i u starých bot či mýdla. V době nouze žerou i vlastní

vajíčka. A když už není opravdu nic k snědku, dokážou přežít měsíc bez vody a stravy, dva měsíce jen o vodě a pět měsíců o suché stravě. Jejich noční způsoby je chrání před většinou nepřátel a neublíží jim ani mráz. Obdivuhodné také je, že snesou 100 x větší dávku radiace než člověk.

Himalájské ledovce se zmenšují

Rozlohy ledovců v Himálaji se zmenšují. K tomuto závěru dospěli indiští vědci, kteří po dobu sedmi let zkoumali dva největší ledovce tohoto horstva Zemu a Čangme Kchangpu, které napájejí vodou četné řeky rovinaté části Indie. Jen rozloha ledovce Zemu se zmenšila od počátku 80. let o 23 000 čtverečních metrů. Odborníci to připisují celkovému oteplení klimatu na naší planetě.

Brambory jako krychle

Někteří šlechtitelé se zabývají šlechtěním odrůd zeleniny, jež mívá hranaté tvary. Např. Clarence Rich z univerzity v Missouri získal už brambory v podobě krychle a nyní provádí pokusy z mrkví a řepou. V Anglii zase byla vypěstována první hranatá rajčata a okurky a v Austrálii ananasy. Podle mínění odborníků je zelenina hranatých tvarů vhodnější k přepravě, uskladňování i zpracování. A je prý i méně odpadu při čištění ...

KURIOZITA

Neobvyklého nočního hlídače má ve svém krámkě holandský klenotník Leynen v Tilburgu? Je jím šimpanz, kterého získal ze zoologické zahrady.

Recepty pro naše hospodyňky

Jídelníček nejen pro žlučníkáře.

Kdo se necítí nejlépe nebo dokonce se mu "ozval" žlučník, rád sáhne po lehkém dietním jídle. Můžeme je připravit ne jen pro postiženého, ale pro celou rodinu, abychom opět všichni přišli do "formy".

DUŠENÉ KARBANÁTKY:

250 g hovězího masa, 250 g telecího masa, 40 g žemle, 1 vejce, 60 g másla, 40 g strouhané housky, drcený kmín, sůl. Maso umeleme, přidáme k němu navlhčenou žemli, sůl, vejce, strouhanou housku a drcený kmín. Utvoříme karbanátky, které nasucho opečeme, podlijeme horkou vodou nebo netučným vývarem a dusíme. Před skončením dušení přidáme čerstvé máslo a sejmem z ohně. Podáváme s bramborovou kaší a mrkvovým salátem.

MRKVOVÝ SALÁT:

450 g mrkve, 12 g cukru, citronová šťáva, sůl, voda. Očištěnou mrkev jemně nastroujeme a zalijeme zálivkou upravenou z trochy vody, cukru, špetky soli a citronové šťávy podle chuti.

KUŘECÍ SALÁT S OVOCEM:

6 větších jablek, 2 banány, polovina uvařeného kuřete nebo do měkka uvařené slepice, citronová šťáva, petrželka, sůl. Oloupaná jablka nakrájíme na drobné kostičky, oloupaný banán na kolečka a hned oboje zakapeme citronovou šťávou. Maso obereme z kostí nakrájíme na drobnější kousky, osolíme a přidáme k ovoci. Promícháme, máme-li, posypeme sekanou petrželkou.

HOVĚZÍ GULÁŠ PO MORAVSKU:

300 g hovězího zadního masa, 40 g másla, 100 g brambor, 25 g rajčatového protlaku, sůl. Maso očistíme, nakrájíme na malé kostičky, osolíme a bez tuku opékáme na teflonové pánvi do vysmahnutí šťávy. Opečené maso podlijeme vařící vodou, osolíme, přidáme rajčatový protlak a pod pokličkou dusíme do měkka. K měkkému masu přilijeme trochu horké vody, guláš zahustíme jemně nastrovaným syrovým bramborem a dobře povaříme. Hotový pokrm ochutíme čerstvým máslem. Podáváme s nemaštěnými vařenými brambory.

LEHKÁ ŠLEHAČKA I.

3 bílky, 120 g cukru, 2 lžice sušeného mléka. Z bílků ušleháme tuhý sníh, zašleháme do něj postupně cukr a vmícháme sušené mléko.

LEHKÁ ŠLEHAČKA II.

3 bílky, 60 g cukru, 5 lžice kondenzovaného mléka. ÚZ bílků ušleháme tuhý sníh, zašleháme do něj cukr a lehce vmícháme kondenzované mléko. Tato šlehačka je řídká a hodí se nejlépe jako dezert s ovocem - do misek nebo do pohárů.

LEHKÁ ŠLEHAČKA III. (trvanlivá):

3 bílky, 150 g cukru krupice, 2 lžice sušeného mléka. Cukr a 1 dl vody svaříme na řetěz. Z bílků ušleháme sníh a za stálého šlehání přiléváme vařící cukr. Když sníh vychladne, lehce do něj vmícháme sušené mléko. Tato šlehačka vydrží v chladničce i několik dní.

Pro diabetiky: Ani ti nepřijdou zkrátka, lehkou šlehačku si upraví takto:

Do tří bílků ušlehaných do pevného sněhu zašlehají 5-6 tabletek sacharinu a pak vmíchají 2 lžice suš. mléka.

V příštím čísle N.H. otiskneme různé pochoutky připravené z lehké šlehačky.

Úmrtí

Po dlouhé a těžké nemoci zemřela 1. února 1984 ve věku 76 let paní

Marta Kantorová.

Rozloučili jsme se s ní 4. února 1984 v Cardinal Funeral Home v Torontě.

Pozůstali:

Dr. Z.R. Kantor, syn
Marie Bernátová, sestra
Václav Bernát, bratr
Josef Bernát, bratr.

Odpočínatí lehké dejí o Pane
a světlo věčné at' ji svítí!

Je libo cestovat v pytli?

Kriminální služba ve Vídni oznámila, že loni zmizelo v Rakousku beze stopy 100 občanů. Prakticky od šedesátých let zůstává přibližně stejný počet případů zmizelých každoročně nevyřešen. (Zato přibývají v Československu. Kdysi tyto lidi vozili přes hranice v pytlích. Na vídeňské ulici nešťastníka klepli po hlavě, vhodili do auta a nepozorovaně ujeli z místa. Potom se nešťastník objevil před soudem a putoval do vězení, když to dobře dopadlo. Sám jsem s několika postiženými mluvil v Leopoldově. - Poznámka redaktora.)

Zlatý valoun z Brazílie

Brazílie: Zlatý valoun o váze 62,3 kg byl nalezen na proslulém nalezišti Serra Pelada ve východní části Brazílie. Jeho cena se odhaduje na 700 milionů cruzeiros, což představuje asi jeden milion dolarů. Brazílská televize tvrdí, že jde o druhý největší valoun na světě.

SMĚJTE SE S NÁMI

Pozdě večer se k jedinému taxiku na stanovišti přihnuli dva muži.

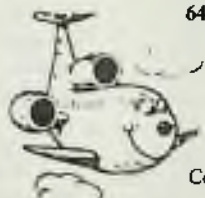
"Promiňte, děsně spěchám" žadoní první. "Moje žena čeká dítě!"

"Se mnou je to horší," opáčil druhý. "Moje žena čeká mě!"

Venka Travel Limited

640 Queen St. W., Toronto M6J 1E4

Tel.: 366-2258 a 366-2259

JANA BLÁHOVÁ

Cenově výhodné lety pro návštěvníky z Československa do Kanady. Levné lety do Evropy. DOVOLENÉ DO CELEHO SVĚTA.

naše hlasy

Publishing and Printing By:

Vydává a tiskne:

MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:

Šéf-redaktor:

MILO KOMÍNEK

Address:

Adresa: 2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:

Kanada \$ 12, USA \$ 14, všechny zámořské státy lodní poštou \$ 16.

Leteckou poštou: všechny zámořské státy \$ 25.

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa a cestování kamkoliv na světě vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager